

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnej **M. B.**, bývajúcej v **B.**, **o vymoženie 246,96 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2 Er 4942/2006, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. marca 2012 sp. zn. 21 CoE 20/2012, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

P povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Skalica poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku zo 4. júla 2008 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 11. októbra 2011 č. k. 2 Er 4942/2008-49 Okresný súd Skalica exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 39,50 €, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere. Bol toho názoru, že rozhodcovská doložka obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko nebola individuálne dojednaná a vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neplatnou rozhodcovskou doložkou nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu medzi oprávnenou a povinnou, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul. Súd prvého stupňa na základe uvedeného exekúciu podľa § 57

ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. O trovách konania rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 30. marca 2012 sp. zn. 21 CoE 20/2012 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a tiež predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. S odôvodnením napadnutého uznesenia sa stotožnil a v podrobnostiach naň poukázal. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa a tiež posúdil predmetnú rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy a teda v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ako neplatnú. Z tohto dôvodu odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne, a to aj v časti rozhodnutia o trovách exekúcie v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Pokiaľ oprávnená namietala aj to, že odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať aj tým, že vôbec nerozhodol o jej návrhu na prerušenie konania, ktorý podala v priebehu odvolacieho konania, dovolací súd uvádza, že nie každý procesne nesprávny postup súdu má za následok (až) procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. (vid' tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2014 a 3 Cdo 56/2014). Vždy je potrebné prihliadnuť na to, v akom štádiu konania a k akej nesprávnosti došlo, resp. aké má táto nesprávnosť procesné dôsledky. V danom prípade treba vziať do úvahy, že rozhodnutia súdu o prerušení konania a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania sú procesné rozhodnutia, ktorými sa nerozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov sporu vo veci samej (porovnaj IV. ÚS 41/2014); takéto rozhodnutia majú procesnoprávne dôsledky len pre určité štádium konania – nejde o rozhodnutia vo veci samej, ktoré by do práv a povinností účastníkov konania zasahovalo konečným spôsobom. Tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil (vid' rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 209/2009), nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie neprerušil (vid' rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 185/2009). So zreteľom na to dovolací súd uzatvára, že

oprávnenou namietaným postupom odvolacieho súdu – z materiálneho hľadiska – nedošlo k odňatiu jej možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Viera Petriková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová